

Andréhn-Schiptjenko

STOCKHOLM PARIS

KATARINA LÖFSTRÖM

Born 1970 in Sweden.

Lives and works in Stockholm, Sweden.

KATARINA LÖFSTRÖM

The common denominator in Katarina Löfström's video works is the abstraction or, rather perhaps, the extraction of something. Her computer-generated animations can be based on a city view, a horizon or a photo, but the essence itself is about emotions, phenomenon or concepts. She takes interest in various stages of consciousness, such as wakefulness, daydreams, the hypnagogic state and trance but also optical phenomena, often in relation to sound. Through repetitive movement, loops, reflections and light effects she creates works which amplifies and concentrates certain phenomena and thus tampers with our perception and its fluid boundaries of what we perceive as reality.

Her oeuvre also includes sculpture and her most recent works - Open Source – is a series of monumental outdoor works. They allude in its format to different screen sizes like Panavision. They consist of tens of thousands of free hanging sequins, reflecting the light, thus visualising the movement of the wind and the surrounding nature. By using a very basic material such as sequin panels originally meant for commercial use, Katarina Löfström creates an everchanging moving image in the public sphere, without having to use electricity or external lighting.

Katarina Löfström (born in 1970 in Sweden, lives and works in Stockholm) graduated from the University College of Arts, Crafts and Design in Stockholm 1997 and has since then mainly worked with video.

In 2019, she was awarded the Swedish Filmform Prize for her significant contributions to video art. Her work has been shown in exhibitions at Blickachsen, Bad Homburg, Germany, Wanås Konst, Sweden, Bonniers Konsthall, Stockholm, Witte de With, Rotterdam, Kiasma, Helsinki, Tramway in Glasgow and Kunsthaus Graz to name a few. She is represented

at the Moderna Museet in Stockholm, Neuer Berliner Kunstverein, in Wanås, at the library in Alexandria and others.

Recent solo exhibitions

- 2025** *Loops and Lamentations*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.
- 2024** *Visions. Katarina Löfström*, Thielska Galleriet, Stockholm, Sweden.
- 2023** *The Bigger Picture*, Södertälje Konsthall, Stockholm, Sweden.
Sight Lines, with Jesper Nyrén, Bohusläns museum, Uddevalla, Sweden.

Recent group exhibition

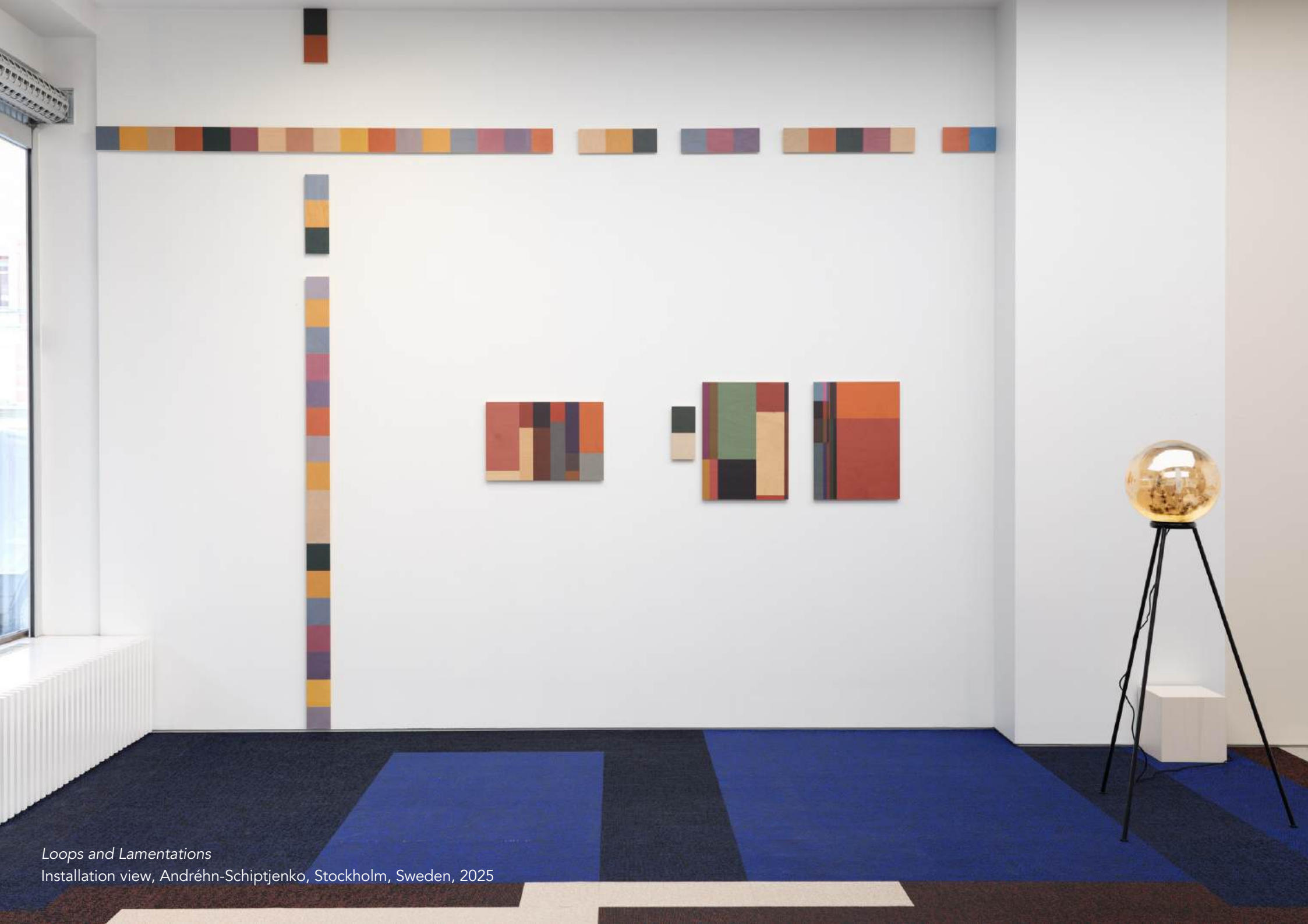
- 2025** *Cosmic Rays*, c/o Burling, Burgsvik, Gotland, Sweden.
Travelogue. Landscapes with Ruins, Villa San Michele, Capri, Italy.
The Postcard Exhibition, Saskia Neuman Gallery, Stockholm, Sweden.
- 2021** *As Time Goes By*, Alma Löv Museum of Unexp. Art, Östra Ämtevik, Sweden.
Wanås Konst, Knislinge, Sweden.
- 2020** *Being Becoming Anything*, Borås Konstmuseum, Borås, Sweden.
Blickachsen 12, Contemporary Sculpture, Bad Homburg and Frankfurt Rhine-Main, Germany.

Public collections

European Patent Office, Munich, Germany.
Jönköpings kommun, Sweden.
Region Gävleborg, Sweden.
Moderna Museet, Stockholm, Sweden.
Neuer Berliner Kunstverein, Berlin, Germany.
New Bibliotecha Alexandrina, Alexandria, Egypt.
Norrköpings Konstmuseum, Norrköping, Sweden.
City of Uppsala, Uppsala, Sweden.

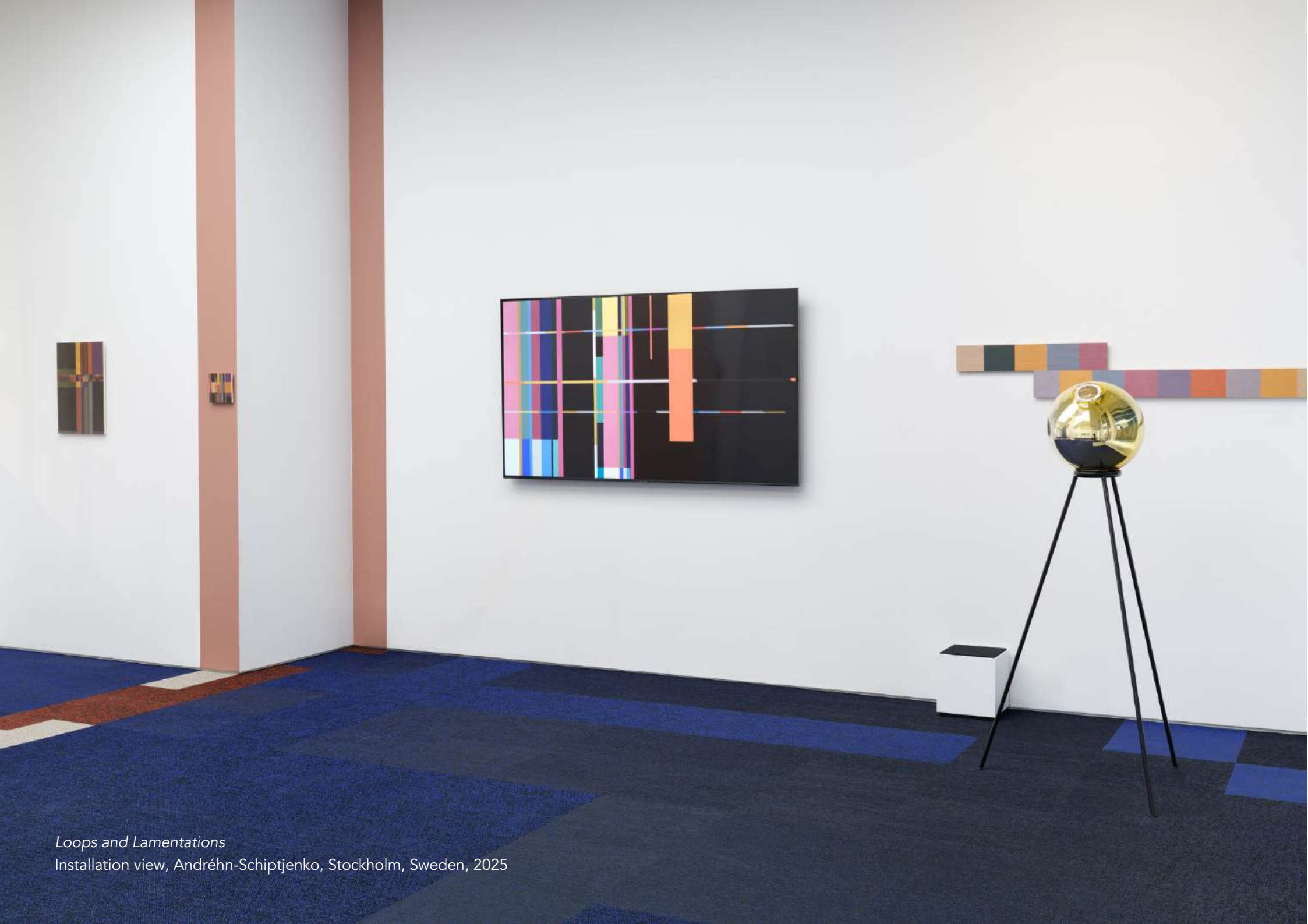
Loops and Lamentations
Installation view, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2025

Loops and Lamentations
Installation view, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2025

Loops and Lamentations
Installation view, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2025

Loops and Lamentations
Installation view, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2025

Travelogue. Landscapes with Ruins
Installation view, Villa San Michele, Capri, Italy, 2025

Visions. Katarina Löfström
Installation view, Thielska Galleriet, Stockholm, Sweden, 2024

Visions. Katarina Löfström
Installation view, Thielska Galleriet, Stockholm, Sweden, 2024.

Visions. Katarina Löffström
Installation view, Thielska Galleriet, Stockholm, Sweden, 2024

Visions. Katarina Löfström
Installation view, Thielska Galleriet, Stockholm, Sweden, 2024

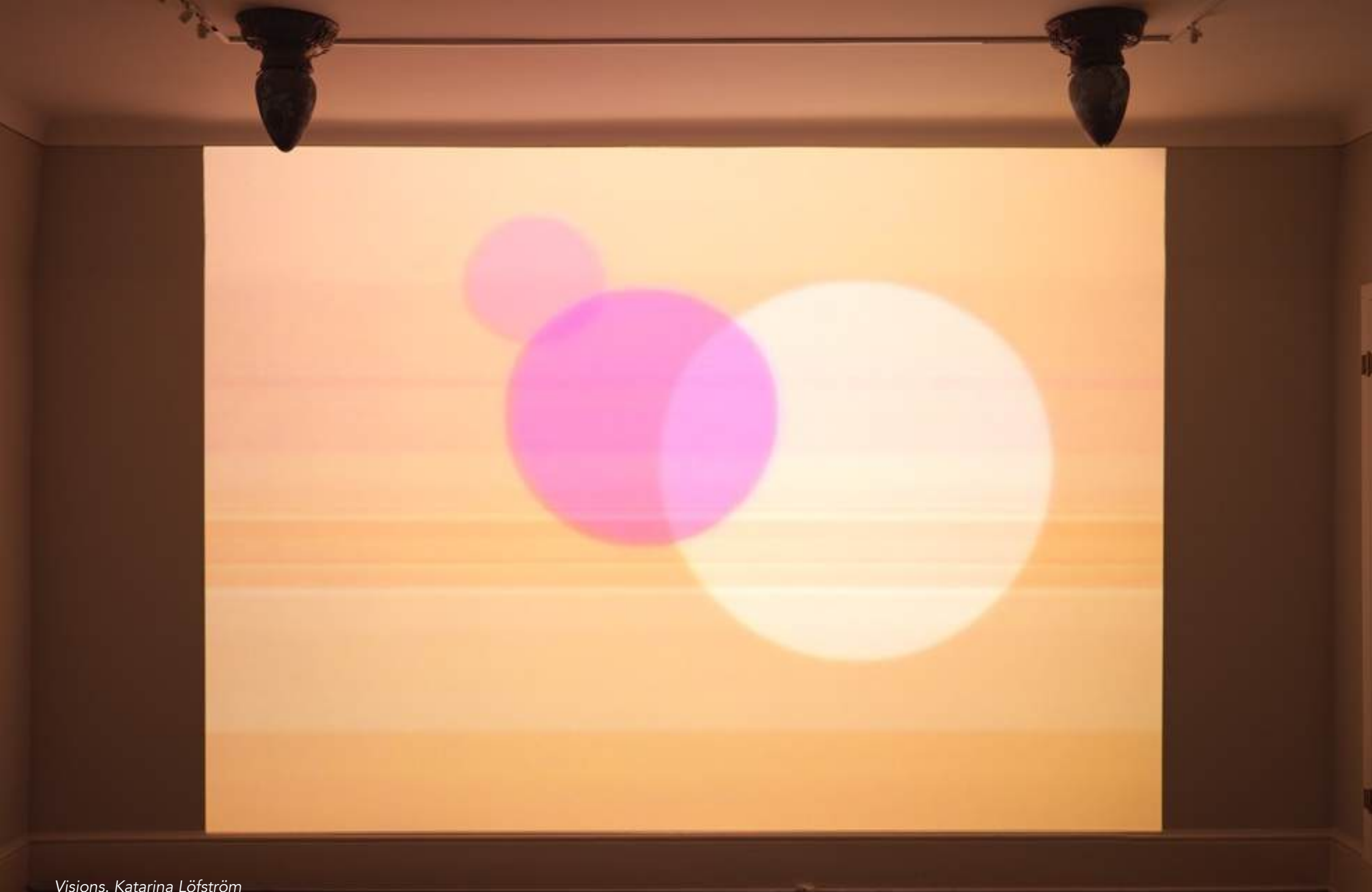
Visions. Katarina Löfström

Installation view, Thielska Galleriet, Stockholm, Sweden, 2024

Visions. Katarina Löfström

■ Installation view, Thielska Galleriet, Stockholm, Sweden, 2024

Visions. Katarina Löfström
Installation view, Thielska Galleriet, Stockholm, Sweden, 2024

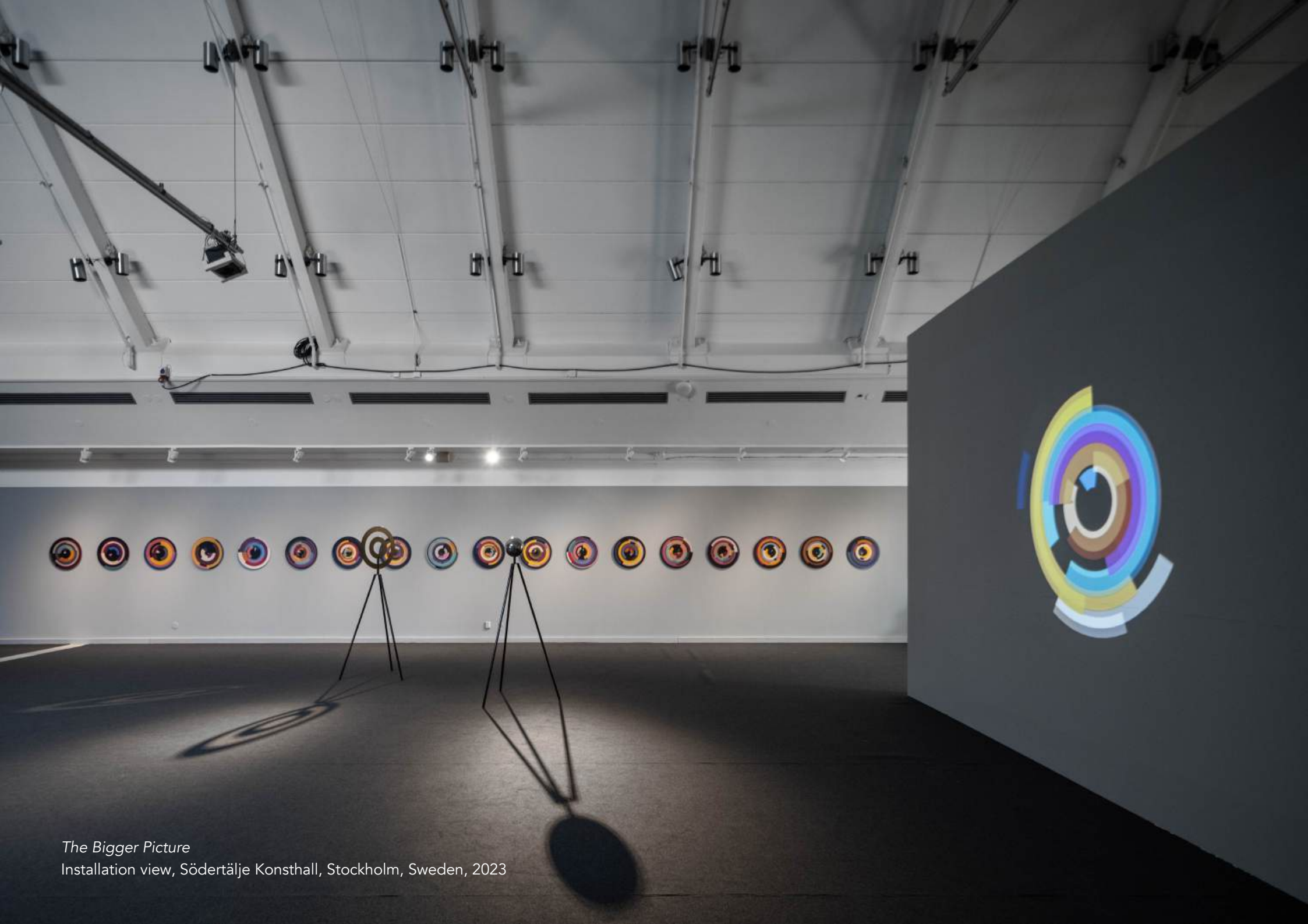
Visions. Katarina Löfström
Installation view, Thielska Galleriet, Stockholm, Sweden, 2024

Sir Anselms Ögon (Sir Anselm's Eyes), 2024
Permanent installation at Gullmaren naval dockyard, Skredvik, Sweden

Sir Anselms Ögon (Sir Anselm's Eyes), 2024
Permanent installation at Gullmaren naval dockyard, Skredvik, Sweden

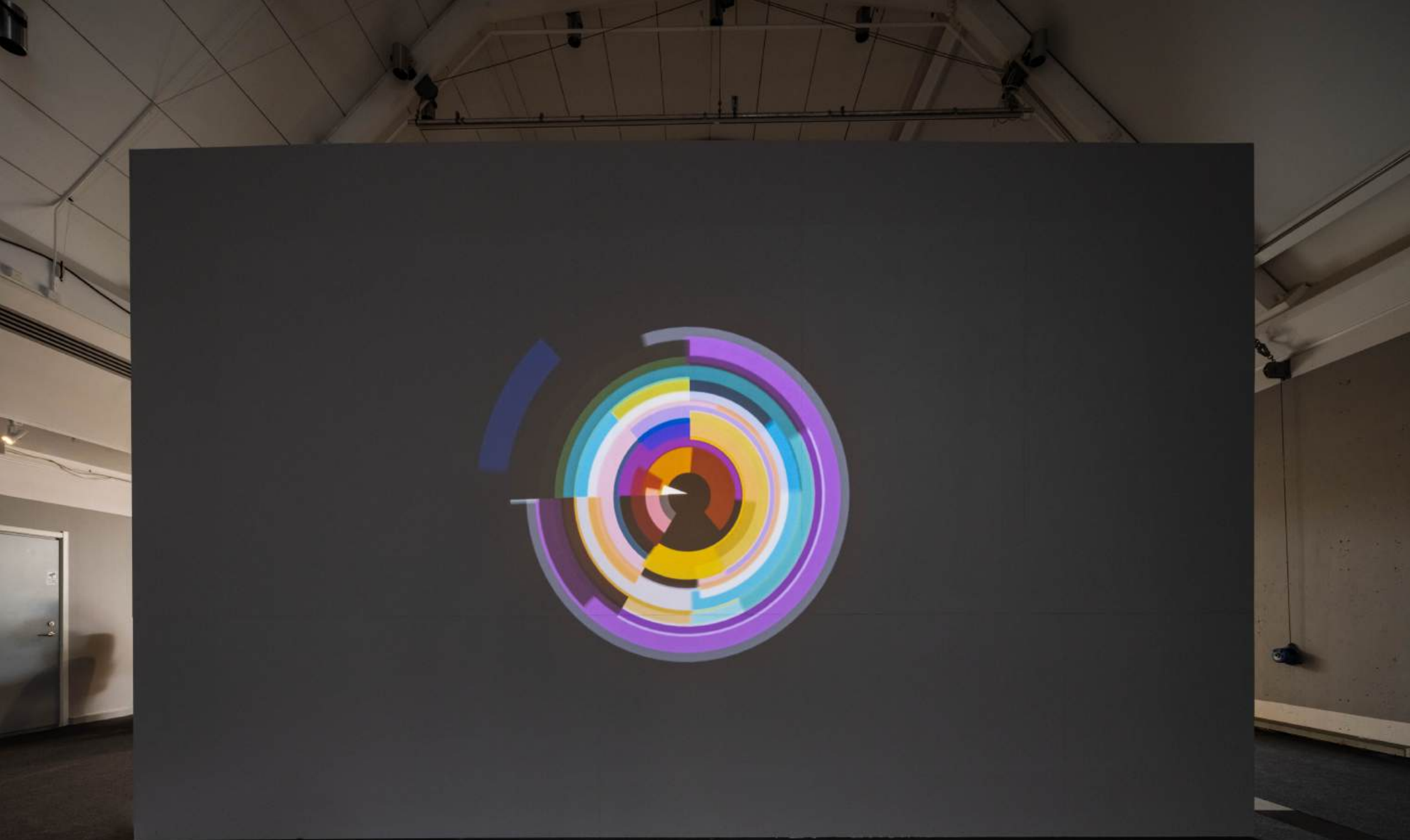

The Bigger Picture
Installation view, Södertälje Konsthall, Stockholm, Sweden, 2023

The Bigger Picture
Installation view, Södertälje Konsthall, Stockholm, Sweden, 2023

The Bigger Picture
Installation view, Södertälje Konsthall, Stockholm, Sweden, 2023

The Bigger Picture
Installation view, Södertälje Konsthall, Stockholm, Sweden, 2023

Katarina Löfström / Jesper Nyren: *Sight Lines*
Installation view, Bohusläns Museum, Uddevalla, Sweden, 2023

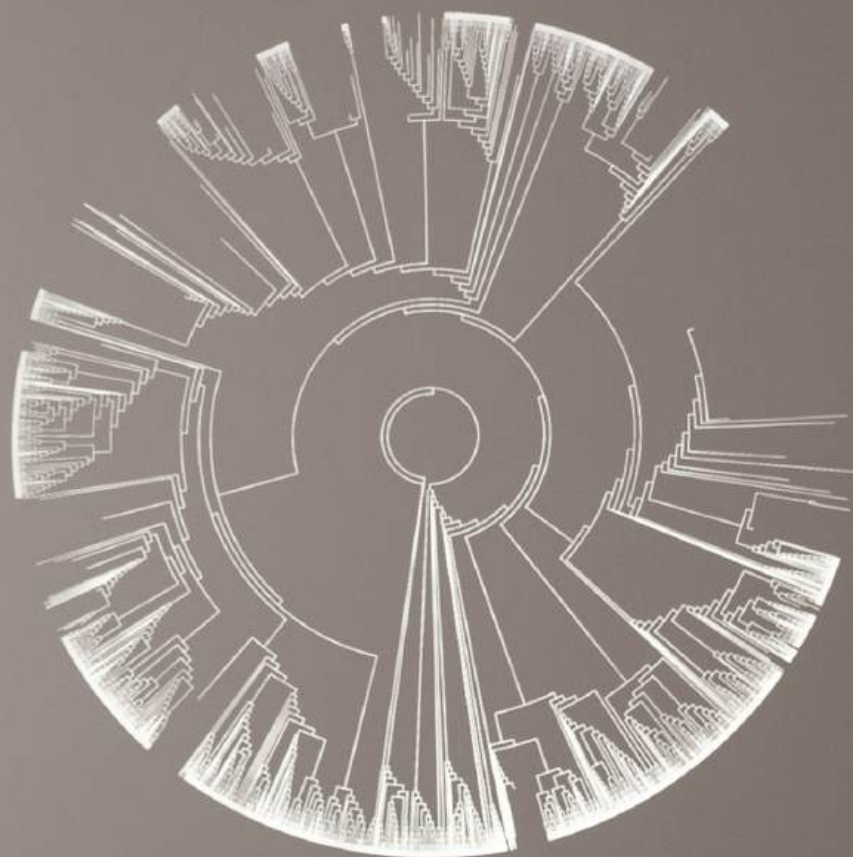
Katarina Löfström / Jesper Nyrén: Sight Lines
Installation view, Bohusläns Museum, Uddevalla, Sweden, 2023

Katarina Löfström / Jesper Nyrén: *Sight Lines*
Installation view, Bohusläns Museum, Uddevalla, Sweden, 2023

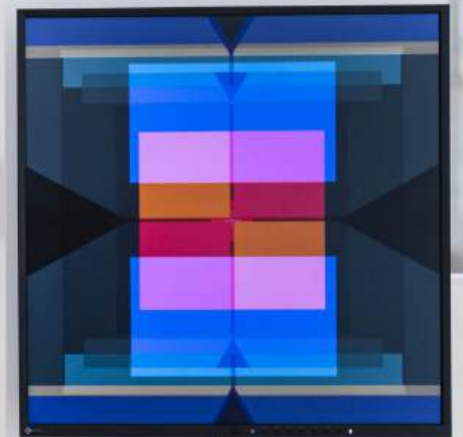
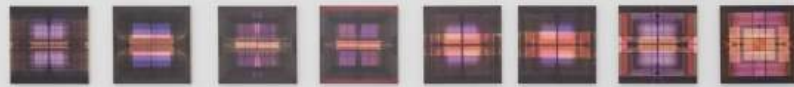
Katarina Löfström / Jesper Nyrén: *Sight Lines*
Installation view, Bohusläns Museum, Uddevalla, Sweden, 2023

Katarina Löfström / Jesper Nyrén: *Sight Lines*
Installation view, Bohusläns Museum, Uddevalla, Sweden, 2023

Katarina Löfström / Jesper Nyren: *Sight Lines*
Installation view, Bohusläns Museum, Uddevalla, Sweden, 2023

Point Blank
Installation view, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, 2021

Point Blank
Installation view at Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, 2021

Point Blank
Installation view at Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, 2021

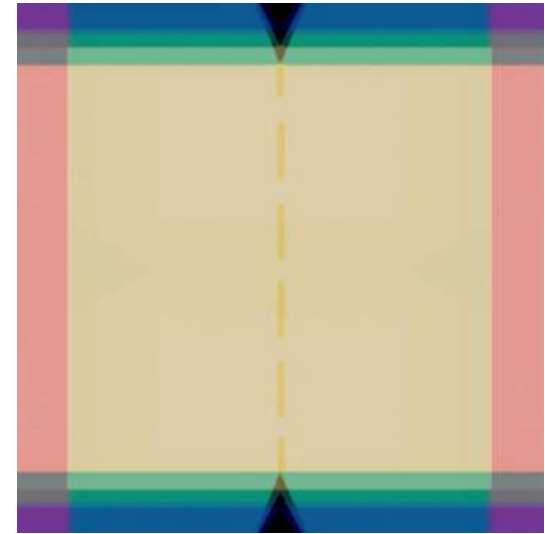
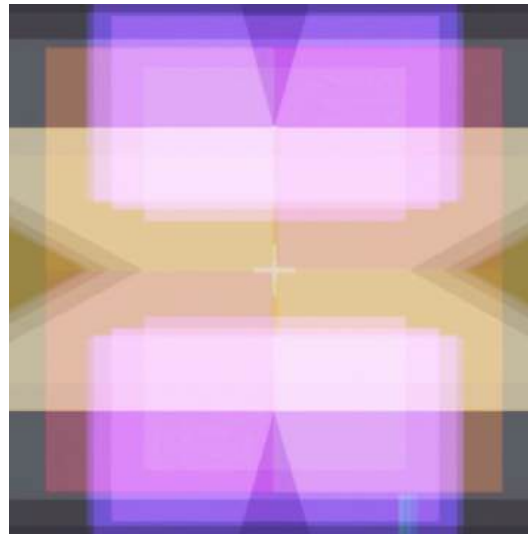
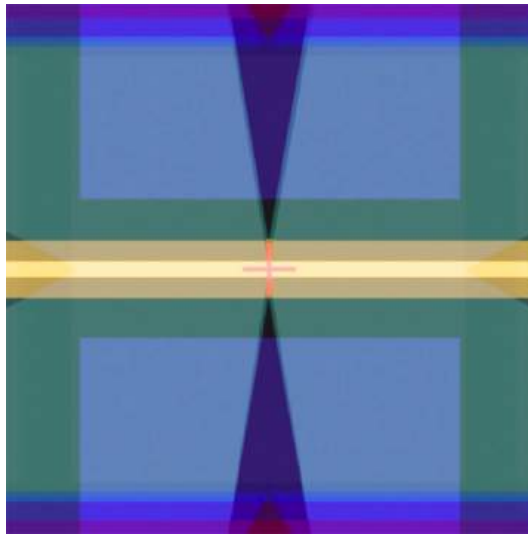
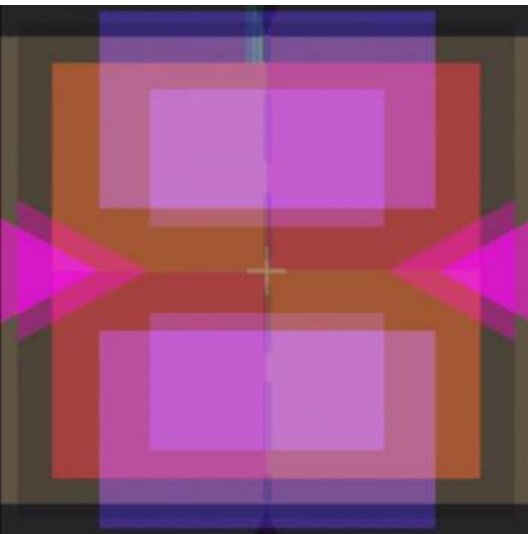
Point Blank

Installation view at Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, 2021

Point Blank
Katarina Löfström
30 september - 30 oktober

Andréhn-Schiptjenko

Katarina Löfström

Point Blank, 2021

Animation, 18 minutes

<https://vimeo.com/619922923>

Point Blank
Installation view at Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, 2021

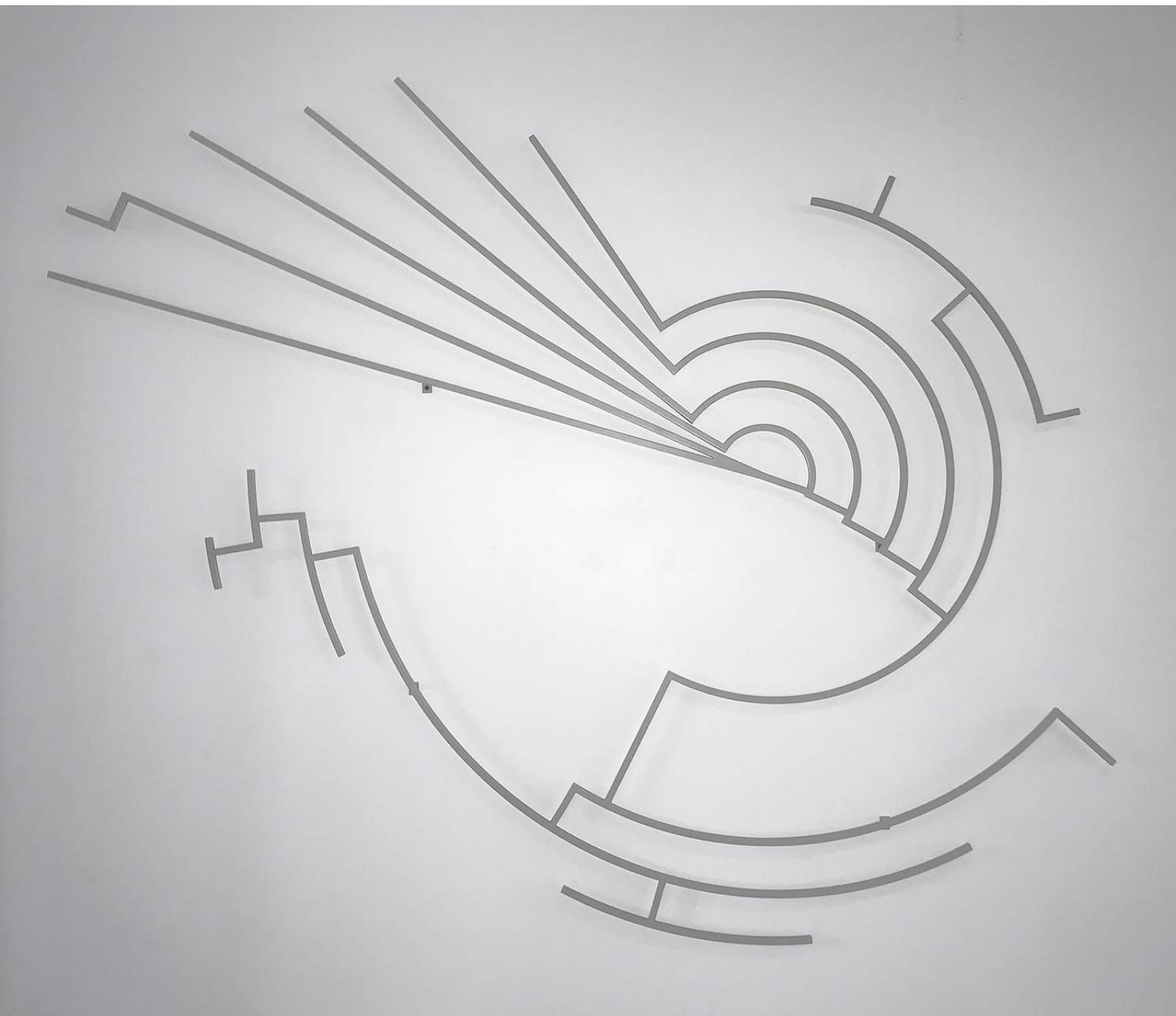

Katarina Löffström

Revolutions, 2021

Video work, 7.40 minutes

<https://vimeo.com/520632605>

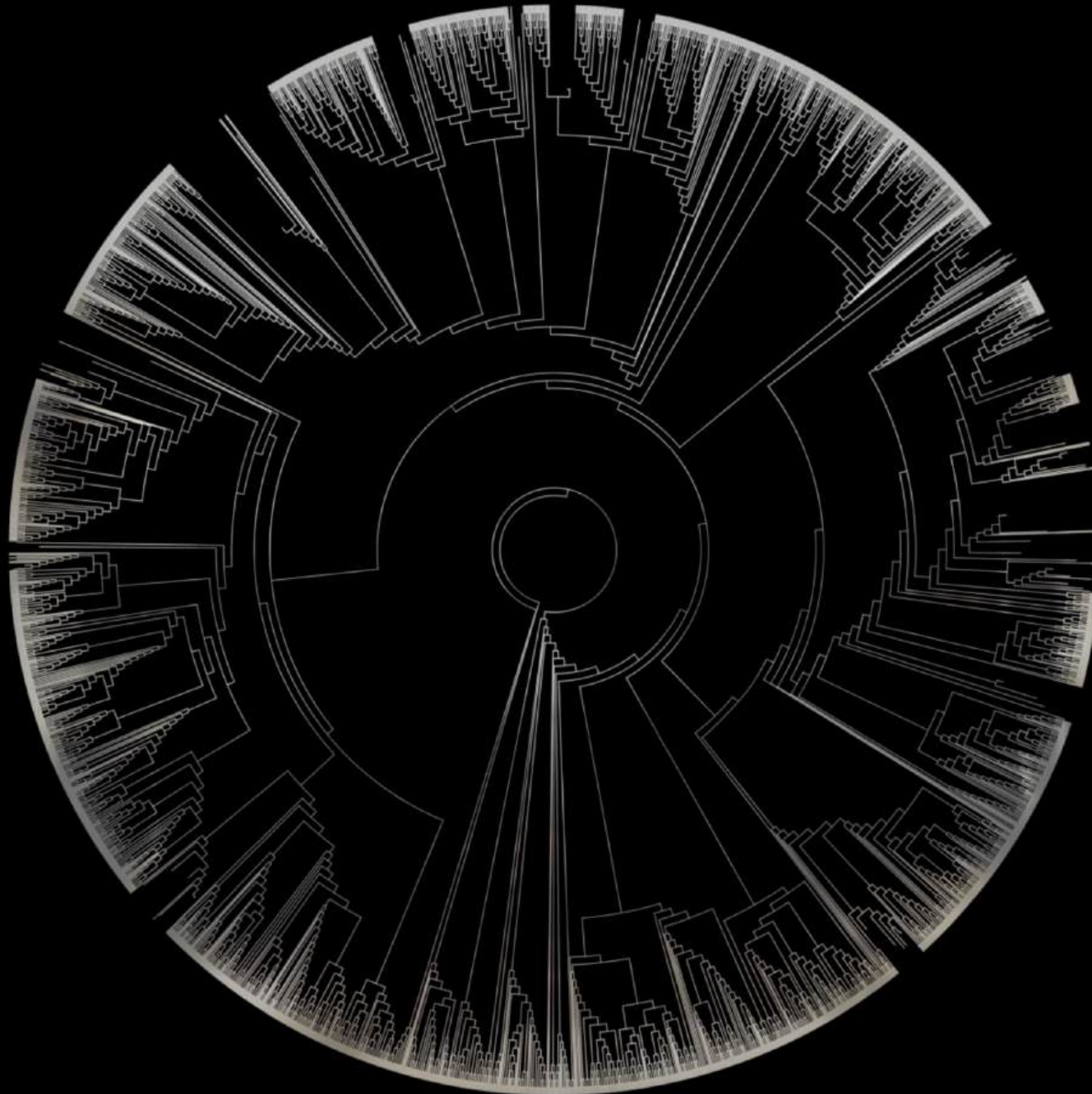

Katarina Löfström

Revolution #5, 2021

Powder-coated iron

135 x 166 x 3 cm

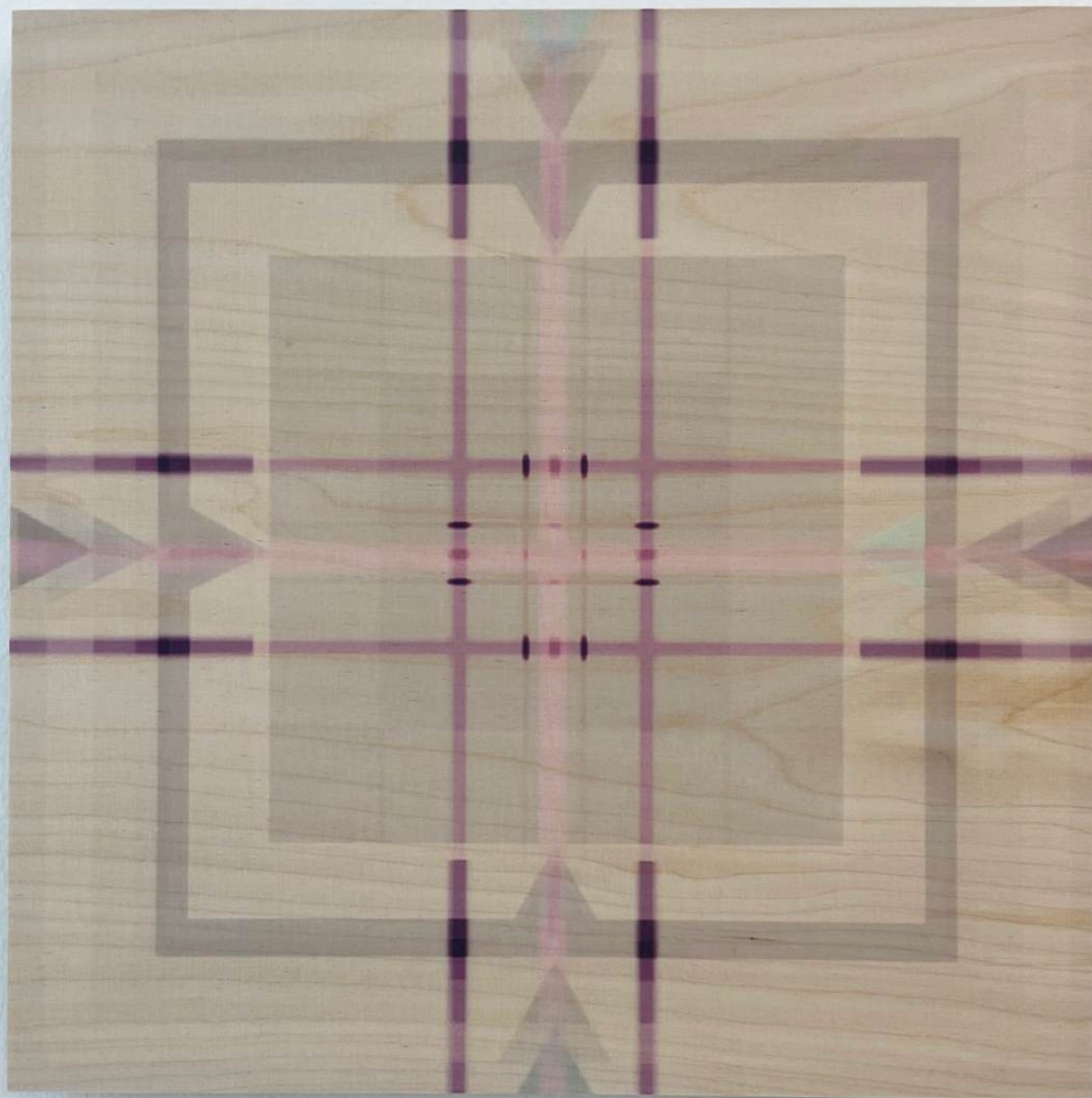
Katarina Löfström

Vanitas, 2021

4 minutes animation

<https://vimeo.com/520635246>

Still image from video

Katarina Löfström

Point Blank #204, 2021
UV-print on birch plywood
30 x 30 cm
(11 3/4 x 11 3/4 in)

Katarina Löfström

Fugue, 2021

Animation, 30 minutes (loop)

<https://vimeo.com/500776125>

Installation view, Taverna Brillo, Stockholm, Sweden, 2020

Installation view, Taverna Brillo, Stockholm, Sweden, 2020.

Installation view, Taverna Brillo, Stockholm, Sweden, 2020

Katarina Löfström

Movement no 1, 2020

A fresco measuring hundreds of meters mounted on both sides of the bridge, made from sequins.

Commissioned by Tampere Kommun, Freizimmer OY

Katarina Löffström

Mellanrummen, 2019

Prints mounted onto three monumental windows in a staircase
at St Sigfrids Hospital in Växjö., Sweden.

Commissioned by Region Kronoberg - Artplattform

Katarina Löfström

Installation view, *Blickachsen 12, Contemporary Sculpture*,
Bad Homburg and Frankfurt Rhine-Main, Germany, 2019

Katarina Löfström

Installation view, *Open Source (Cinemascope)* at Wanås
Konst, Knisslinge, Sweden, 2018

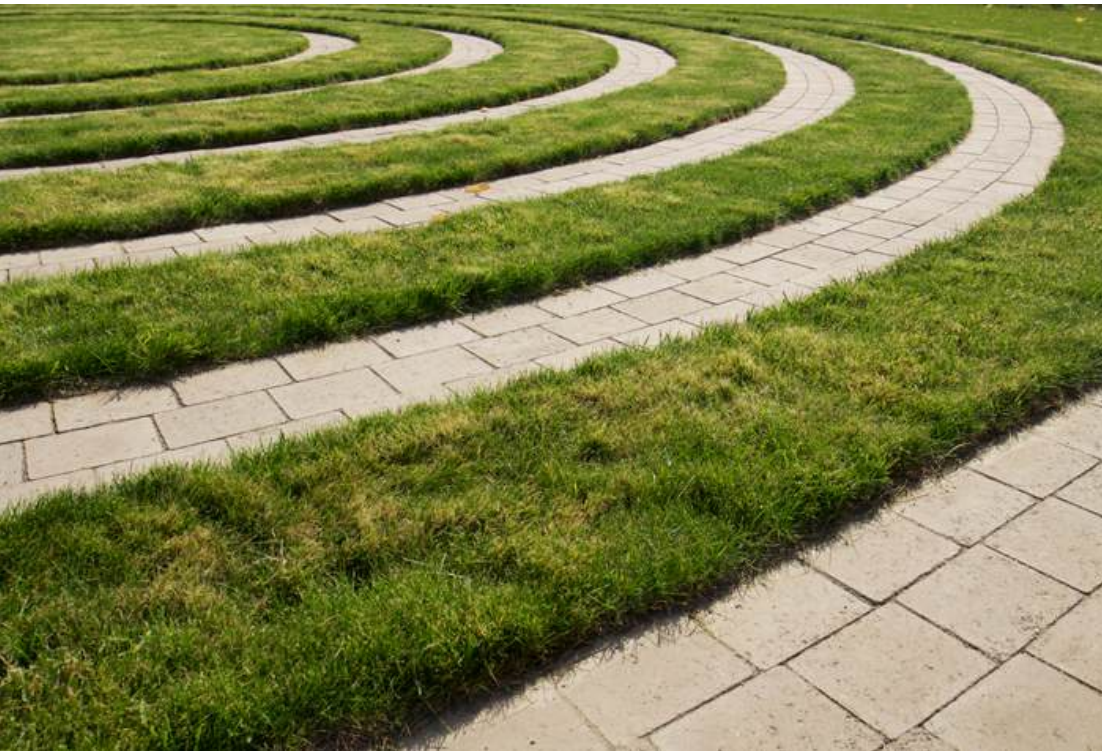
Katarina Löfström

Cipher, 2018

Sculpture made from LED-armatures.

Installation view from Borås and Ulvhälls hällar, Sweden.

Katarina Löfström

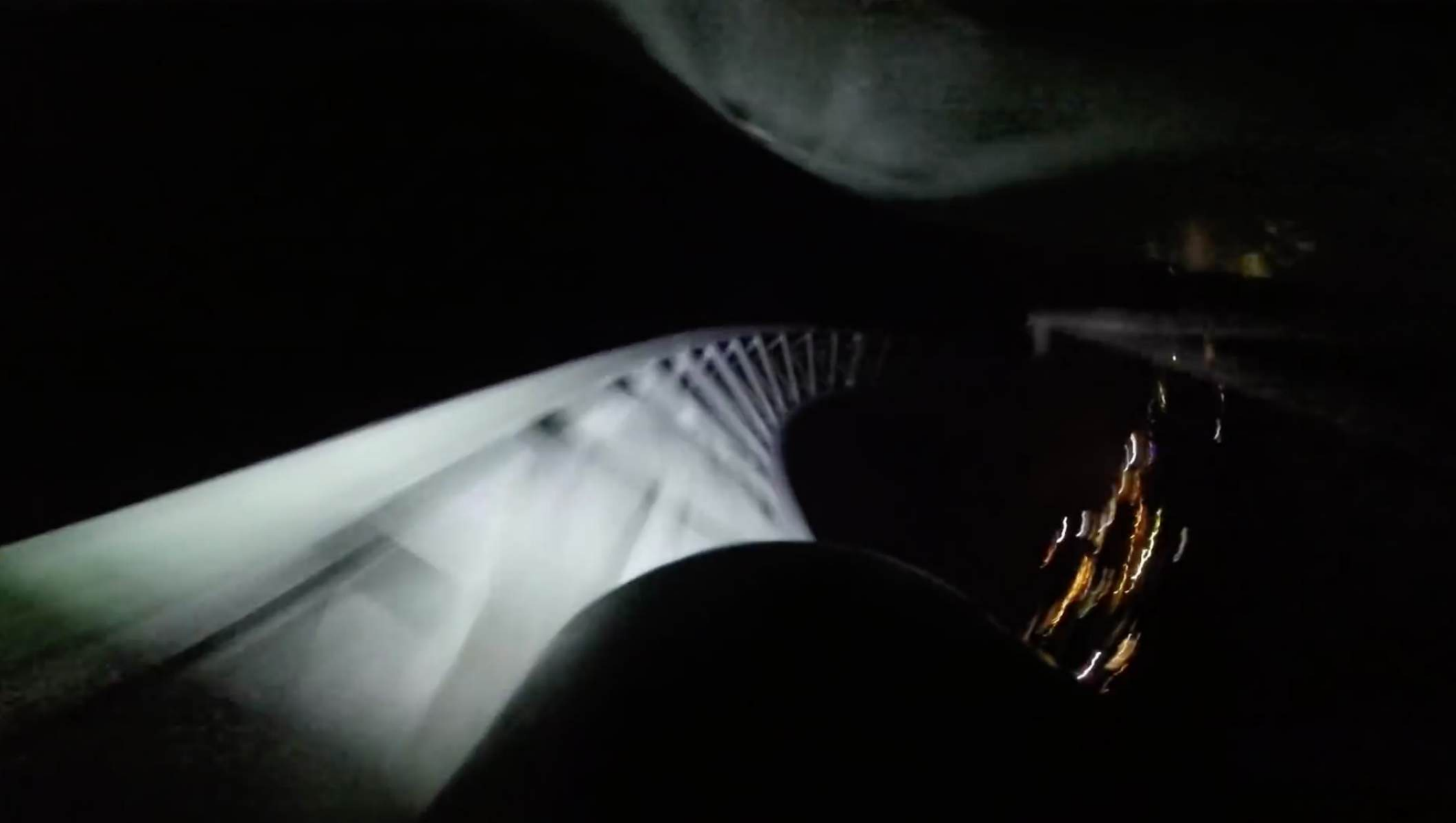
Tankegång, 2018

12 meter wide labyrinth made from St Eriks cobblestone.
Commissioned by Tierps kommun, Sweden

Katarina Löfström

Installation view, *Insomnia* at Bonniers konsthall,
Stockholm, Sweden, 2016

Katarina Löfström

Downhill, 2016

Animation, 6:35 minutes

<https://vimeo.com/122623298>

Still image from the video

Katarina Löffström

P.O.V., 2015

Digital prints on plywood.

30, 50 and 70 cm diameter.

Motifs taken from the films *Downhill* and *A Void*.

Andréhn-Schiptjenko

STOCKHOLM PARIS

KATARINA LÖFSTRÖM

Born 1970 in Sweden

Lives and works in Stockholm, Sweden

www.katarinalofstrom.com

Education

2002 Royal Institute of Art, Stockholm, Sweden.

1992-97 MFA at Konstfack College of Arts, Craft and Design Stockholm, Sweden.

Solo and Duo Exhibitions

2025 *Loops and Lamentations*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.

2024 *Visions. Katarina Löfström*, Thielska Galleriet, Stockholm, Sweden.

2023 *The Bigger Picture*, Södertälje Konsthall, Stockholm, Sweden.
Katarina Löfström / Jesper Nyrén: Sight Lines, Bohusläns Museum, Uddevalla, Sweden.

2021 *Point Blank*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.

2020 *A Void*, the Swedish Consulate, Istanbul, Turkey. Collaboration between the Swedish Consulate and the Public Art Agency Sweden.

2013 *A Void*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.
Telemark Kunstnersenter, Skien, Norway.

2011 *Almost Nothings*, Oslo Kunstforening, Oslo, Norway.
Magasinet, Falun, Sweden.
Galleri SE, Falun, Sweden.

2009 Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.
Nordanå, Skellefteå Museum, Skellefteå, Sweden (curated by Anna-Karin Larsson).

2008 Uppsala Konstmuseum, Uppsala, Sweden.

2006 Norrköpings Konstmuseum, Norrköping, Sweden.
Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.

Jan Winkelmann, Berlin, Germany.
Galleri BOX, Gothenburg, Sweden.
2005 Marabouparken, Sundbyberg, Sweden.

Riksställningar, Sweden, touring.
2004 Jan Winkelmann / Berlin, Germany.
Vita Kuben, Umeå, Sweden.

Jan Winkelmann / Düsseldorf, Germany.
Künstlerhaus Bethanien, Berlin, Germany.
Riche, Stockholm, Sweden.

2003 M&M Gallery, Antwerp, Belgium.
Enkehuset, Stockholm, Sweden.

2002 *Red Light*, Project at Hotel Lydmar, Stockholm, Sweden.

Andréhn-Schiptjenko

STOCKHOLM PARIS

- 2001** *Bevil*, one night project, Modern Museum, Stockholm, Sweden.
Galleri Flach, Stockholm, Sweden.
Living Art Museum, Reykjavik, Island.
- 2000** Index Gallery, Stockholm, Sweden.
- 1998** Olle Olsson Huset, Stockholm, Sweden.
- 1996** Rotor Gallery, Gothenburg, Sweden.
Galleri La Panadería, Mexico City, Mexico.
- 1995** Konstfack Gallery, Stockholm, Sweden.

Group Exhibitions (selected)

- 2025** *Cosmic Rays*, c/o Burling, Burgsvik, Gotland.
Travelogue. Landscapes with Ruins, Villa San Michele, Capri, Italy.
The Postcard Exhibition, Saskia Neuman Gallery, Stockholm, Sweden.
- 2021** *As Time Goes By*, Alma Löv Museum of Unexp. Art, Östra Ämtervik, Sweden.
Wanås Konst, Knislinge, Sweden.
- 2020** *Being Becoming Anything*, Borås Konstmuseum, Borås, Sweden.
(curated by Mija Rehnqvist)
- 2019** *Blickachsen 12, Contemporary Sculpture*, Bad Homburg and Frankfurt Rhine-Main, Germany
(curated by Christian Scheffel)
Borås Internationella Skulpturbiennal, Borås, Sweden. (curated by Power Ekroth)
- 2018** Wanås Slottspark, Wanås, Knislinge, Sweden.
(curated by Elisabeth Millqvist)
- 2016** *Insomnia*, Bonniers konsthall, Stockholm, Sweden.
Verkstadt Konsthall, Norrköping, Sweden.
Färg, Örebro Konsthall, Örebro, Sweden.
(curated by Jesper Blåder)
- 2015** *Sequences VII – Real Time Art Festival*, Reykavik, Iceland.
Something Else – off biennale, Kairo, Egypt.
(curated by Power Ekroth)
- 2014** *The Part In The Story Where A Part Becomes A Part Of Something Else*, Witte de With, Rotterdam, The Netherlands.
- 2013** *Why Painting Now?*, curated by_Vienna, Vienna, Austria.
13 är ett lyckotal, Gumbostrand Konst&Form, Söderkulla, Finland.
Believers, Varbergs Konsthall, Varberg, Sweden.
The Lotus Eaters, Casa del Lago, Mexico City, Mexico.
- 2011** *Spaceship Earth*, CoCa Torun, Poland.
Momentum Biennal, Moss, Norway.
Video festival, Magasinet, Falun, Sweden.
We try to plan it so perfectly, The Arts Council of Norway & Section Kunstløftet, Oslo, Norway.

Andréhn-Schiptjenko

STOCKHOLM PARIS

- 2008** *Wrap Your Troubles in a Dream*, Lautom Contemporary, Oslo, Norway.
- 2006** *Trial Balloons*, MUSAC, León, Spain.
Protections, Kunsthau Graz, Graz, Austria.
- 2005** Malmö Konsthall, Malmö, Sweden.
Prague Biennial, Prague, Czech Republic.
CHALET 05 From club straight to museum, Transmediale, Berlin, Germany.
Mallorca Open. Principles of Construction, Kunsthalle Andratx, Mallorca, Spain.
- 2004** Art Cologne, Jan Winkelmann / Berlin, Germany.
Hommage, Moderna Museet, Stockholm, Sweden.
A Guide to a Tourist Gaze, K1, Stockholm, Sweden.
ipeg - bild.ton.maschine, Künstlerhaus Bethanien, Berlin, Germany.
Club Transemediale, video screening, Berlin, Germany.
Household psychedelics, Fia Backström production, New York, USA.
- 2003** *Now What? Dreaming a Better World in Six Parts*, BAC, Utrecht, Holland.
Trickfilm, Buchmann Galerie, Cologne, Germany.
Art Digital Vidéo, video program, Paris, Prague Biennial etc (touring).
Dissonanze, video festival, Rome, Italy.
Greyscale/CMYK, Royal Hibernian Academy, Dublin, Ireland.
Comment Rester Zen Centre Culturel Suisse, Paris, France.
An Eye on the Roof video screening Chiangmai University Art Museum, Thailand.
Top Ten, Skärets Konshall, Nyhamnsläge, Sweden.
pixelACHE Kiasma, Finland.
Design Film, Designmai, Berlin, Germany.

Grants and Awards

- 2019** Filmformpriset, Sweden.
Friends of Blickachsen Art Prize, Germany.

Commissions

- 2024** Gullmaren naval dockyard, Skredsvik, Sweden.
- 2023** Arboga Municipality, Arboga, Sweden.
Kiruna Municipality, Kiruna, Sweden.
Falun Municipality, Falun, Sweden.
Region Uppsala, Uppsala, Sweden.
- 2022** Falun Municipality, Falun, Sweden.

Andréhn-Schiptjenko

STOCKHOLM PARIS

	Gävle Municipality, Gävle, Sweden.
	Sigtuna Municipality, Sigtuna, Sweden.
2021	Kristianstad Municipality, Kristianstad, Sweden.
2020	Sankt Sigfrids Sjukhus, Växjö, Sweden.
	Tampere Municipality, Tampere, Finland.
	Stockholm Konst, Stockholm, Sweden.
2019	Värnamo Municipality, Värnamo, Sweden.
2018	Borås and Ulvhälls hällar, Sweden.
	Tierp Municipality, Tierp, Sweden.
2017	Linköping Municipality, Linköping, Sweden.
	Royal Institute of Technology, Stockholm, Sweden.
2015	Visborg Sports Arena, Visby, Sweden.
2013	Stockholm Konst, Nybohovsbacken, Stockholm, Sweden.
	Angereds Närsjukhus, Gothenburg, Sweden.
2012	Mood Shopping Center, Stockholm, Sweden.
	Kvarngärdet, Uppsala, Sweden.
2011	The National Public Art Council, Sweden, World Heritage Höga Kusten, Kramfors, Sweden.
2008	Eddahallen, Skellefteå, Sweden.
2007	European Patent Office, Munich, Germany.
	Uppsala Konsert & Kongress, Uppsala, Sweden.

Public Collections

European Patent Office, Munich, Germany.
Jönköpings kommun, Sweden.
Region Gävleborg, Sweden.
Moderna Museet, Stockholm, Sweden.
Neuer Berliner Kunstverein, Berlin, Germany.
New Bibliotecha Alexandrina, Alexandria, Egypt.
Norrköpings Konstmuseum, Norrköping, Sweden.
City of Uppsala, Uppsala, Sweden.

Katarina Löffström i 2

I Katarina Löffströms konstnärskap finns ett stort intresse för ljud och musik. I höstens utställning *Loops and Lamentations* på Andréhn-Schiptjenko i Stockholm bands ett rumsligt flöde med video, matta, skulptur och måleri samman av en stark ljudbild. Utgångspunkten var videon *The Elements* (2025), som remixar Karin Larssons vävad *De fyra elementen* ur Carl Larssons målning *Azalea* (1906). I verket undersöker Löffström hur ett nationalromantiskt motiv kan upplösas, kodalas om och vävas samman med myten om Narcissus och vår tids självbild. Tillsammans med kompositören Marcus Price och animatören Måns Nyman översätter hon vävens struktur till ljud, rytm och rörelse. I videon återkommer en morsekod som upprepar Narcissus ord "Jag kan inte fly" (Ovidius). Intresset för abstraktion och musikaliska strukturer syns i behandlingen av väven som en ljudkomposition: upprepning, variation och rytm bildar vad som ofta liknas vid en ny form av visuell musik. Utställningen kan ses som en fortsättning på Löffströms arbete med varseblivning, mönsterigenkänning och översättning mellan medier. Ljudet, liksom koden, framstår som en metod för att undersöka konstruktionen av identitet och blick. Vi blev nyfikna på hur hon själv ser på ljudets och musikens roll i sitt konstnärskap.

Foto: Alexander Beveridge.

Paletten: I din senaste utställning arbetar du med Karin Larsson, ska vi börja där? Hur kom det sig?

Katarina Löfström: Att jag använder just Karin Larssons väv beror på att den förekommer i Carl Larssons akvarell *Aza/ea*, vilken som reproduktion hängde i min barndoms kök. Först i vuxen ålder förstod jag att den bjärta, abstrakta rektangeln bakom målningens Karin Larsson var en väv. För mig som barn blev den ett kaninhål in i abstraktionens mysterium.

P: Du har ett stort musikintresse, hur ser ditt förhållande till klubbvärlden ut?

KL: På många sätt har jag sett musik- och klubbscenen som mer levande och kreativ än konstscenen – någonting med instinkten, improvisationen och det snabba tilltalar mig. Konstscenen kan kännas för långsam, cerebral och rentav omodern ibland. Konstfack på 90-talet kändes idémässigt trångt, så jag sökte mig vidare ut i det lokala och globala nattlivet: Stockholm, Mexico City, Berlin och Glasgow. Den legendariska klubben *Optimo* i Glasgow var väldigt viktig; de var bland de första

som DJ:ade med datorer och gjorde helt fantastiskt kaosiga mash-ups.

Johanna Billing, som gick samtidigt som jag på Konstfack, undersökte musikscenen på ett mer konkret sätt med sitt skivbolag "Make it Happen" och konstprojektet "Straight from the Hip" där hon intervjuade kreativa människor samtidigt som hon hade en utställning. Jag själv var ute mycket dansade och drev själv svartklubben *Bevil* tillsammans med DJ:n Bruce Leenus (Linus Winstam), där vi tematiskt parade ihop konstnärer med stark musikprofil med DJ:s.

P: Hur tänker du kring relationen mellan ljud och bild i *The Elements* och hur fungerade samarbetet med Marcus Price?

KL: Jag har följt Marcus Price sedan han under tidigt 2000-tal slog igenom med hiphopgruppen Fattaru. Han är en fantastisk musiker och DJ som alltid jobbat kreativt, genreöverskridande och generöst. Han var lyhörd inför min konceptuella och visuella idé om att remixa en bild. I soundtracket har Price sedan använt sig av olika låtar från ett svenskt folkmusikarkiv – han gjorde tidigare en djupdykning i svenska folkmusikarkiv på skivan "Beats

på Svenska", så jag tyckte det skulle vara intressant att jobba med honom i detta projekt om "det svenska".

Arbetet med ljud och bild är i mångt och mycket samma sak: rytm och komposition. I *The Elements* "remixade" jag Karin Larssons berömda väv *De fyra elementen* genom att plocka isär den i grafiska beståndsdelar och animera delarna till ett nytt verk. Väven är generellt en bra analogi för att komponera musik, den har en rytm och ett beat som jag gillar och läser musikaliskt.

Price skapade sitt soundtrack i direkt anslutning till hur min och Måns Nymans animation utvecklade sig. Sedan finjusterade jag och Nyman animationen så att den synkade med Prices beats. I detta fall jobbade vi alltså parallellt med Prices så att ljud och bild föddes ur varandra.

P: Du använder dig också av morsekod?

KL: Ja, Morse-chiffret blir ett visuellt arbete med språk, men också en betoning av att språk i sig är en kod för våra tankar och känslor; en första översättning av en rå tanke eller känsla. Koden i sig kan fungera rent visuellt genom blinkningar eller som beat, men ger även vid handen att det finns fler lager att dechiffrera. Jag har här skickat en kärleksfull blinkning till formgivaren Peter Saville och hans fantastiska kodade omslag till flera av New Orders album på Factory Records.

P: Berätta mer!

KL: Jag har tagit Narcissus ord ur Ovidius *Metamorfoser* och översatt dem till morsekod, som sedan programmerats i styrdon kopplade till armaturer. Price fick koden i en ljudfil som han jobbade vidare med i sitt soundtrack.

P: Vad har samarbetet med musiker och tekniska partners som Teenage Engineering inneburit för din konstnärliga process?

KL: Jag tar nästan alltid avstamp i musiken, så att få samarbeta med Price och Teenage Engineering, liksom med Måns Nyman, har varit fantastiskt. Att tillsammans med dem få väva ihop denna installation och på köpet lära mig nya tekniker och sätt att tänka. Teenage Engineering gör syntar och sequencers där man lätt kan loopa, mixa och bearbeta ljud.

P: När du arbetar med remix, repetition och loopar som metod framstår det som att det finns en musikalisk logik även i det visuella. Hur ser du på det?

KL: "Though this be madness, yet there is method in't" (Shakespeare). Jag arbetar väldigt intuitivt med loopar och repetitioner som mantran och sätter mig själv i ett kreativt flow, som frikopplar hjärnan och därigenom kommer åt det ordlösa genom bild och genom musik.

P: Utställningen framstår som en rumslig upplevelse, en installation av flera verk som tillsammans bär på olika beats, här finns bland annat två tripod-liknande skulpturer med runda klot på, vill du säga något om dem, och vad det är du vill åstadkomma med utställningsformen?

KL: Jag bestämde mig tidigt för att ta ett helhetsgrepp om rummet i denna utställning; att låta det omsluta betraktaren likt

hur musik gör. Jag var nog också trött på det försiktiga tilltal med rader av små målningar som jag ofta ser nu. Jag tycker om att arbeta scenografiskt i stor skala och ville testa att göra det i ett förhållandevis litet rum. Precis som en låt har installationen en inneboende logik, ett beat, som alla visuella element förhåller sig till. Mattan bär samma kod som i filmen (och är en stillbild ur filmen), och fragment av filmen förekommer som printar och randiga kod-lister. Skulptureernas trefötter återkommer i tidigare skulpturala arbeten där jag lekt med utseendet på äldre vetenskapliga instrument. Jag vill att de ska se sköra men också exakta ut. Rent formellt tyckte jag att min geometriska presentation behövde fler runda former, men i framförallt *Lover's Lament* återkommer det blinkade Morse-chiffret. Klotet består av försilvrat glas och ser i släckt läge ut som en sådan silverboll man ibland ser i övervakningssammanhang, men när lampan inuti tänds och släcks utifrån Narcissus chifferade klagan över att aldrig få sin stora kärlek – den egna självbilden – lyser klotet upp i en gulaktig ton som liknar månens, varpå fel och brister i glaset och försilvringen blir tydliga. Under öppningen spelade Marcus Price live till filmen, vilket ytterligare underströk den nära kopplingen mellan ljud, animation och installation.

P: Konstnären Carsten Höller har liknat dina tidiga verk vid en visuell musik som synkroniserar den egna förvirringen och världens strukturella ordning. Medan verk som *Hang Ten Sunset* (2000), *Whiteout* (2001), *Pan A.M.* (2002), *High Noon* (2003) och *State* (2004) byggde på en minimalistisk electronica bortom berättelser och representation, tar du i *The Elements* dig an ett nationalromantiskt mästerverk som för tankarna till en konsthistorisk konstruktion av svensk identitet. Denna förändring förefaller spegla en förändring i samhället, hur ser du på det?

KL: De filmer du nämner var sätt för mig att ta mig ur det teori-tunga konsttänket och att jobba mer associativt runt musiken och ett givet grundtema. Min senaste utställning är ett försök att ta en titt på min egen självbild, min egen identitet som svensk vit cis-kvinna, för att försöka förstå vad vi menar med "svenskhet" i förhållande till den ökade främlingsfientligheten, rasismen och ekonomiska ojämlikheten i Sverige. Vi pratar om att bevara något som i grunden är romantiska fabrikationer. Jag använder och dekonstruerar/remixar *De fyra elementen*, för att därefter låta det blöda ut i golvverket bestående av Bolon-plattor. Bolon är ett mattföretag som möblerade miljonprogrammen och sommarstugorna med plastmattor, och representerar därigenom tanken om folkhemmet, rekordåren och det Sverige som många säger sig vilja återvända till.

P: I ett samtal med curatören Adam Budak har du beskrivit hur du i dina tidigare verk använde ljud och musik som utgångspunkt för dina animationer. Med hänvisning till tidiga modernister, som menade att musiken är den enda rent abstrakta konstformen, skapade du bilder utifrån musiken, inte tvärtom.

KL: Ja, för mig blev konsten en brygga in i musiken och klubbkulturen, ett sätt att närmast synestetiskt gifta olika konstformer, att låta bilden och ljuden tillsammans tala för sig själva; att vara sig själva nog är viktigt för mig.

Visions of Katarina amid Jansson and Munch

Katarina Löffström

Visioner

May 25 - October 20, 2024 Thielska Galleriet, Stockholm

I begin writing a fair portion of this review only moments after leaving the exhibition one full week ago per today's date, but finish it only just now in a quiet room of my own. Sometimes a text dawns before your eyes in real-time, and *all* you have to do after is to find a moment to sit down and put pen to paper e.g. (applying piano fingers on to a keyboard). However, sometimes letting some time pass is a set up for rendering the most honest account of something seen, sanitizing biases out of the pot. Think only of how every film is always a little better and magnified in quality before the big screen that is so optimized for transmitting *cinematic*. An analogy could sometimes be made with

exhibitions that are marked by visual wealth, or glaring *allure* that allows you to be altogether more lenient about the display(s), sometimes temporarily suspending your scrutiny with how a space has *actually* been used, or the installing choices made and the interconnections between the art. Before I go on, I will recognize and stress that Katarina Löfström's collection-intervening exhibition *Visioner* at Thielska Galleriet, to my understanding, is among the critically more praised local exhibitions this year, and I agree with other critics, and can join in on that chorus line. The art year 2024 hardly has been one for the history books, but as whole, *Visioner*, makes for one of the strongest art experiences I too have had in the last ten months or so.

I've been increasingly "longing" for more abstraction, in light of an image culture in today's art that heavily has favored figuration since the mid 2010's. Merely from the outset of the exhibition framing, Katarina Löfström's layered abstract patterning would appear a very head-on collision with the often natural and romantic landscapes and portraits held on the walls inside Thielska Galleriet. *But* no. Activations of a permanent collection per interventions of "new" art is an art "trope" that easily falls flat and can appear redundant; and haul forward a big *WHY?*, at times appearing a question of form over substance, and only really works when neither the permanent or visiting art becomes an accessory to the other. In this case Katarina Löfström's exhibition manages to enhance and shape the gaze on the permanent collection for me, and it's not just an

abstract thought or concept; but a reality. I usually have a set choreography of how I move inside Thielska Galleriet and take to what I already know interests me, and her interventions are actually bending that and making me look at exactly such artworks that would per usual protocol interest me less. That's not saying little. It might even be called a feat.

Löfström's sculptural objects which have cleverly been installed in the main open rooms first probe your thought at what they even are; they allude on the one hand to ready-made functional objects that belong in a photographic studio or a science lab, and on the other some allude rather to obsolete objects of the past like sundials that you could expect to find in the garden of a site like Thielska Galleriet. They reek of an elegance, but more so they appear designed to activate, set off and put your gaze on total alert mode. I think of Richard Bergh's, from today's lens, *sketchy* painting *The Knight and the Maiden* (1897). It's always struck me as sappy and romantically banal, and my gaze has always been more interested in representations of the beauty of my own gender, of which there is plenty, also in clothed and very demure scenarios. However, I suddenly react at the maiden, and think of the power, and possible undue dynamics found in the painting.

In another room where quintessential landscapes of Bruno Liljefors are on view, one of Löfström's paintings seamlessly and deceptively blends in, in a way that makes me question whether it is hers or a painting from decades and decades before that bear uncanny resemblances to artistic outputs of

the present. In the "Munch room", a group of three sculptural objects that erect from the floor like studio lights, direct the "spotlight" towards portraits in such way that you cannot not think of Narcissus and the personas or egos of people like August Strindberg whose presence is marked inside. In parts, the exhibition is quietly funny, and not so precious as to be a literal mirror of the collection, which is a necessity of the exhibition to work, I think.

It's compelling with a seasoned artist like Katarina who's worked over two decades with evident "brand consistency", with her departing from the same visual core, without neither repeating the same material "formula" nor tortured by the same visual image over and over, like a one trick pony. It's with such artists that the idea of a retrospective, where Point A: *History*, clearly connects to Point C: *Present*, that you're intrigued to backtrack exactly how they (in)formed the Point B: *Midterm*, and everything there in between. I had the same feeling with another Katarina who too champions abstraction recently; Katarina Andersson in Gothenburg last weekend. Unlike some of her contemporaries from the time of her breakout, there's a trajectory here that keeps pointing forward, with continuous shifts, shifts, shifts happening to the effect of progression, rather than stagnant "artistic virtue signaling" per old merits. *Visioner* is not a retrospective per se but it manages to be a solid *amuse bouche*, claim and proposition for the need of that to happen.

But *lastly*, here's where I take to task Thielska Galleriet, a curator (not that it's evident who that would be) or if perhaps the artist was the curator herself (most likely). In a small narrow corridor space outside Söderberggrummet in Thielska is where the largest, consistent group of works by Löfström are found together in a stretch, without evident juxtaposition with the collection. The UV-print works on birch plywood read visually like a cute John Hughes *Sixteen Candles* kind-of-a-situation. It's a little harsh to say, the works are beautiful individually and as a group. But it is a little on gooey side given the cramped space, and here's where I'm reminded after a while that a museum like Thielska Galleriet will always ultimately be a museum like Thielska Galleriet, while yet

generously in the instance, bestowing space upon contemporary art. "You can have the basement, we have some space there where you can shoehorn in the novelties". *That* sort of approach, if you know what I mean? These works should have found themselves as a connective tissue throughout the premises, or perhaps some walls could have temporarily been cleansed in the main rooms?

It's easy to say that this sort of thing "is on" the museum, not the artist who'll take what they get, but certain artists have agency enough to make claims with space and make demands, and Löffström I imagine is one such artist, so it's *not just* on the museum.

Well, that was the more constructive side of things that I might not have arrived at as easily had this text been finished on the spot, on site, a week ago. *But* don't let it derail you or cloud your visit. *Visioner* is mostly glorious; and a sight to behold.

Ashik Zaman

Published October 6, 2024

Source: <https://www.c-print.se/post/visions-of-katarina-amid-jansson-and-munch>

Kultur / Konst / Uddevalla

Här finns chans till en annan sorts trollkonst

På Bohusläns museum pågår en maktkamp om klarsynen

Fredrik Svensk

Publicerad 2023-06-26 04:00

Till vänster Jesper Nyrén: "Elements 20", 2021, olja och bivax på duk. Till höger Katarina Löfström: "Aim (Anagram)", 2023.
Foto: Anna Drvnik / Jean-Baptiste Beranger

För att ta sig an utställningen "Siktlinjer" – med konst av **Katarina Löfström** och **Jesper Nyrén** – tror jag man måste utgå från en molnig tillvaron där maktkampen om klarsynen förvandlats till ett slagfält. Deras verk förenas nämligen av ett invecklat förhållande till andlig orientering i en dimmig samtid.

Nyréns måleri bottnar i renässansens uppfinning av det gudomliga centralperspektivet, och den mänskliga friheten att leka med dess förutsättningar. Det gör han genom att dela upp varje målning i olika rektangulära former, och låta plattare abstraktioner möta landskapsaktiga vyer där förskjutningen av horisonten får blicken att glida längs med färgfälten.

På långt avstånd känns målningarna lugna men ju närmare man kommer, desto mer framstår olikheterna i de fyrkantiga ytornas materialitet. Den klara harmoniska sikt som avståndet gav är nu borta, och det blir svårt att uppfatta tavlorna som ett mångbottnat fönster mot en översiktlig värld.

Nyrén skapar i stället en dynamik mellan komplexiteten i materialets och texturens sinnliga närhet, och avståndets förvanskande och kontrollerande effekt. När jag ser målningarna digitalt i efterhand blir jag uppmärksam på skärmens utslätande funktion på allt som kommer i dess väg, samtidigt som makten över den materiella rumsligheten är dold i cyberrymden. Om kubismen är den västerländska stil som är mest känd för att bryta upp renässansens tekniker, och själv ta makten över rummet, så framstår Nyréns naturlyriska målerimontage som en minimalistisk kubism för en digital tidsålder där namn som **Alberti, della Mirandola** och **Leonardo da Vinci** är utbytta mot algoritmer och AI-mytologi.

I dag betonas ofta hur renässansens humanism och perspektivlära möjliggjorde ett inre subjektivt rum och en yttre objektiv rumslighet som det gick att röra sig igenom, göra anspråk på, och använda för att motivera exploatering och kolonialism. Det är kanske långsökt att se Nyréns måleri som en intervention mot den dominerande siktens makt och rumslighet i dag. Men nog är det ett uppror mot dess oförmåga att tillfredsställa ett andligt behov på samma sätt som exempelvis "Skolan i Aten" av **Rafael**?

Det fyrkantiga dominerar Nyréns måleri medan cirkeln är det som återkommer hos Katarina Löfström. Om Nyréns problem är rumsligt, så jobbar Löfström också med våldets och tidens bedräglighet.

Runda lysrör som används för att pimpa skenet av en själv och prylarna man marknadsför på sociala medier har blivit populära. När Löfström i installationen "Echo, Echo, Echo!" riggat tre sådana ringljus på höga stativ framstår de inte bara som verktyg för ett samtida ikonmåleri, utan också som varelser med ett eget liv, sakralt ovetande om det oerhörda lidande som döljer sig i vår tids påtvingade häxbrygd av narcissism och självkritik. Snarare än att avslöja bedrägeriet i denna våldsamma ideologi pekar karaktärerna i "Echo, Echo, Echo!" mot möjligheten för en helt annan trollkonst.

I videoinstallationen "Chronos, Kronos!" låter Löfström en blandning av en mandala och en måltavla forma sina ringar, cirkulera och försvinna i ett hypnotiskt tempo. Samma former återkommer, fast statiskt i en mängd ackompanjerande målningar.

Om Chronos är mest känd som den kronologiska tidens företrädare, så ligger Kronos med K bakom en hel del av den grekiska mytologins förvecklingar efter att ha kastrerat sin far Uranus och käkat upp sina ungar. Romarna kallade honom Saturnus, och visst är det dess ringar som återkommer i Löfströms cirkulära rymdepos.

I "Vanitas (loop)" byts den antika mytologin ut mot vetenskapens tid, och Saturnus ringar mot Tellus livscyklar. I detta videodiagram representeras allt liv på jorden, vars fåfänga försök betonas av titeln.

Här förmår Löfströms gestaltning visa på de närmast transcendentala effekterna som kan uppstå av den mänskliga fåfängan – att rationellt kunna följa alla arters uppkomst och överlevnadsperiod för att notera den radikala utrotningsfas som vi just nu är inne i. Stressen över ozonlagrets hälsotillstånd byts ut mot långa lätta andetag. Denna kritiska lätthet mitt i en tung värld – som kännetecknar hela denna sommarutställning – gör att jag ibland vänder mig om, som för att försäkra mig om att ingen sitter strypt nere i något hörn.

Är det verkligen ok att låta cirklar, rektanglar i ljusa vackra rum både inge lugn och mana till kritisk oro inför snabba slutsatser om sakernas tillstånd? Låt gå, för annars är risken att ni måste göra med konstbegreppet som Kronos gjorde med farsan. För er med goda intentioner som känner sabreringens frestelse, glöm då inte att även om ni siktar rätt, så kan det gå åt helvete.

FAKTA

KONST

» **Siktlinjer: Katarina Löfström och Jesper Nyrén**

Konsthallen, Bohusläns museum, Uddevalla

Till och med 8 oktober

Publicerad: Aftonbladet, 2023-06-26

<https://www.aftonbladet.se/kultur/konst/a/15wJ5K/recension-av-siktlinjer-pa-bohuslans-museum>

KONSTRECENSIONER

Insomnia på Bonniers konsthall, Stockholm

Bild 2 av 4

Katarina Löfströms videoverk "Downhill". Foto: Jean Baptiste Béranger

Utställningen "Insomnia" håller 10-årsjubilerande Bonniers konsthall vaken om natten. Här kan sömnneurotiker få tröst och nya perspektiv, skriver Birgitta Rubin.

Birgitta Rubin
Text

Konst

"Insomnia"

Bonniers konsthall, Stockholm. Visas t o m 22/1.

"Insomnia" är en stor satsning för Bonniers konsthall, en grupputställning om sömnlöshet och konstant tillgänglighet som ett sociokulturellt fenomen. Vernissagen sträckte sig från gårdagens solnedgång till soluppgången i dag. Publiken kan boka en övernattnings i Carsten Höllers robotsyrda sängar och även hemsidan är nattaktiv.

Läs även: [Insomnia i Bonniers konsthall: En natt till de sömnlösa ära](#)

Utställningstemat skär rakt in i ett högaktuellt samhällsproblem – sömnstörningar har blivit vardagsmat i allt yngre åldrar och allt fler tillbringar natten i sällskap av ljusstrålade skärmar. Informationsteknologin har förändrat många levnads- och sömnvanor, fränkopplade det naturliga ljusets rytm. I en ständigt uppkopplad kultur är gränserna mellan närvaro och frånvaro, arbete och vila, publikt och privat, dag och natt stadda i upplösning.

Ironiskt nog ligger jag vaken halva natten inför denna recension – men på konsthallen blev sömnneurotikern i mig faktiskt lugnad, lite pömsig inledningsvis.

Ingångsverket ”Downhill” ordinerar alla trötta själar. Katarina Löfströms drömska videoloop med meditativ musik visas i ett nedsläckt rum, med en bekväm soffa. Löfström har filmat en nattlig tur i en berg och dal-bana, där betraktaren slungas ut i den mörka rymden med blinkande ljus och flimrande flashbacks. Det hypnotiska bildflödet ger mig känslan av att åka bobsleigh i hjärnans vindlingar, i drömmarnas domän.

Här sjunker jag in i en annan medvetandenivå och tippar att en och annan slumrar till, för att vakna vederkvickad. I katalogen diskuteras behovet av sådana här vilopausar, ”luckor” i tid och rum. De är utrotningshotade i dag. I förordet påminner konsthallschefen Sara Arrhenius om att konstnärlig kreativitet alltid har kopplats till det undermedvetnas sfärer, till drömmar, hypnos och trans. Tillstånd som inte passar in i ”upplysta och skugglösa rum av evig uppmärksamhet”.

Den nyss bortgångna konceptkonstnären Mladen Stilinovic är känd för sin fotoserie ”Artist at work”, där han bortvänd ligger och sover i sin ateljé. Sviten hänger i ett litet rum ägnat några historiska verk, som även innefattar Stilinovics manifest till lathetens lov. Det vill säga vilan och kontemplerationen som en motståndshandling, i opposition till själsdödande lönearbete. ”Ingen konst utan lathet”, skanderar Stilinovic.

Här visas förstås också ett utdrag från Andy Warhols sövande filmklassiker ”Sleep”, omväxlande med Maya Derens experimentfilm ”The very eye of night”. Det är utställningens vackraste verk. I fotografiska negativ syns ljusgestalter sväva ut över en natthimmel; balettdansare som tyngdlöst virvlar runt i rymden och bildar olika stjärnbilder med sina kroppar.

Leif Elggrens installation ”Under the couch” består av en mörk, grymig fotoserie och en sprakande ljudupptagning. Allt är dokumenterat under Sigmund Freuds

berömda divan, i psykoanalysens högborg. I en fin katalogtext berättar konstnären om hur han som barn kröp in under sin säng – och senare andras – för att dagdrömma, tänka och teckna på undersidan. Så hem och kolla under sängen om du haft Elggren på besök!

Några av verken på konsthallen är mer fantasieggande tankemässigt än rent visuellt. Rafaël Rozendaals arbete med digitala medier och hemsidor materialiseras i en hörna med fem skärmar, där olikfärgade, föränderliga former rasar nedåt i en oändlig ström. Det påminner om dekorativ op-konst. Det svindlar först när man engagerar sig i Rozendaals förflyttningar mellan olika plattformar, som konsthallens hemsida och inkilade sekvenser bland reklamen på Stureplans storbildsskärm.

Carsten Höllers tomma sängar, "Two roaming beds (grey)", är heller inte mycket att titta på. De utför en sömngångaraktig koreografi, glider sakta runt i ett stort kallt rum och efterlämnar spår, "automatisk skrift", på golvet. Verket är desto mer kittlande, i vissa fall kanske kusligt, för den lilla skara som deltar i skapandet. Som kostar på sig en övernattnings, inklusive ett tandkrämskit som påstås trigga drömmar. Utställningen delar sig i två: med verk som utforskar drömlika tillstånd och det undermedvetna i surrealisternas efterföljd, medan andra gestaltar aktivitet 24–7, dygnet runt, veckan lång.

Kate Coopers datorgenererade, docklika kvinnofigur tillhör den senare kategorin – en alltid tillgänglig, på ytan perfekt kvinna. Perfektionen uppnås med en tortyrliknande tandställning och idog träning. Här finns en inbyggd kritik av konsumtionssamhällets kapitalisering av människan, läs kvinnan, och könade bilder. **Julia Feyers och Tamara Hendersons** installation "The secretary" är inne på ett liknande spår om kvinnlig effektivitet. Men här tycker jag att utgångspunkten i tidskriften The Canadian secretary, årgång 1984, leder väl långt bort från utställningstemat.

Mer givande i sammanhanget är duons skulptur "The old hag", uppbyggd av uppspolat skräp på Newfoundland. Där lever myten om "nattmaran", det oregerliga kvinnoväsen som sades lägga sig över bröstet på sovande personer och ge panikartad andnöd.

Min rekommendation är att se "Insomnia" som ett paket, där utställningen i sig bara är halva upplevelsen. Programverksamheten innehåller drömworkshoppar och kulturhistoriska sömnföreläsningar, och katalogen flera ytterst intressanta essäer.

Här får man perspektiv på sömnlöshet – inte vad som är rätt eller fel aktivitets- och sovmönster, utan vad förändrade vanor kan betyda för skapandet och vilka kulturella uttryck det tar sig. Historieprofessorn Roger Ekirch leder exempelvis i bevis att en kontrollerad sömn, om åtta sammanhängande timmar, kom först med industrialiseringen. Innan dess var normalitet en ”första sömn” vid mörkrets inbrott, följt av en vaken period mitt i natten, vikt åt sex, samtal och skapande. Därefter kom en ”andra sömn”.

Vakentid på natten kan i själva verket vara kreativt givande. Kanske till och med helt normalt.

Ämnen i artikeln

Konstrecensioner

Följ

Konst

Följ

Text

Birgitta Rubin

Följ

Publicerad: Dagens Nyheter, 2016-09-26

<https://www.dn.se/kultur-noje/konstrecensioner/insomnia-pa-bonniers-konsthall-stockholm/>